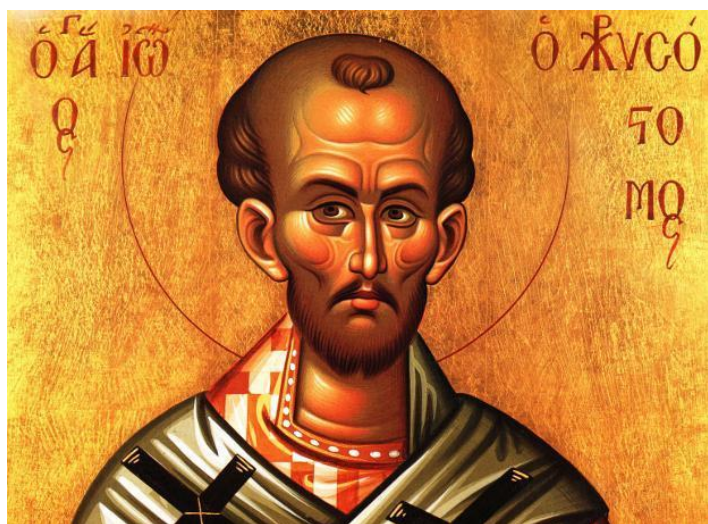
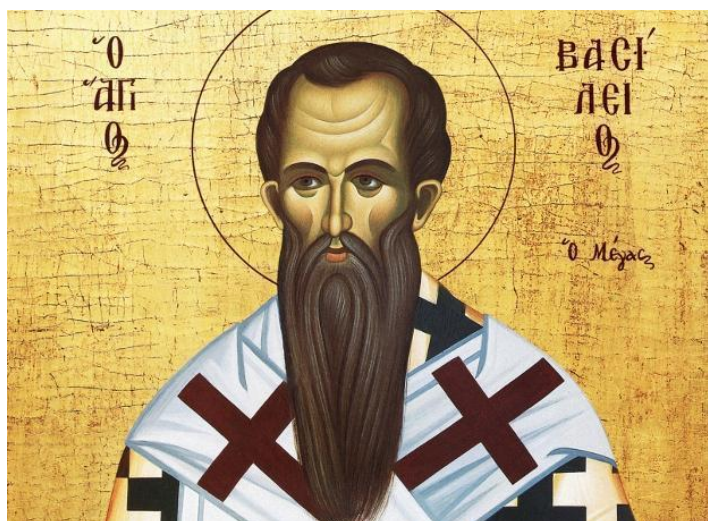

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ - Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ (ο ιερέυς)

Όταν μέλλει νά λειτουργήσει Ἀρχιερεύς, τότε ὁ ἱερεύς ἀρχίζει μέν τήν Προσκομιδὴν, τοποθετεῖ ἐπὶ τοῦ Δισκαρίου τόν Ἀμνόν, τίς μερίδες τῆς Θεοτόκου καί τῶν Ἁγίων Ταγμάτων καί ἐξάγει μόνον τήν μερίδα τοῦ Ἀρχιερέως, τήν ὁποίαν θέτει πρό τοῦ Ἀμνοῦ, καί σταματᾷ ἐκεῖ. Τίς μερίδες ζώντων καί

κεκοιμημένων θά ἐξαγάγει ἀργότερα ὁ Ἀρχιερεύς, ἐπειδὴ αὐτός προΐσταται τῆς Θ. Λειτουργίας καὶ ὄχι ὁ ἱερεύς. Κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ὁ ἱερεύς ἵσταται ὀπισθεν τοῦ Ἀρχιερέως καὶ μνημονεύει ὧν βούλεται.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΟΡΘΡΟΥ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ, (ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ, ΤΕΛΟΣ ΟΡΘΡΟΥ, Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΠΡΙΝ ΤΑ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΑ)

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν. Ὁ χορός μεθ' ἐκάστην αἴτησιν τό· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθα Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Ο ΧΟΡΟΣ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ) Ο ΙΕΡΕΑΣ ΜΥΣΤΙΚΩΣ: ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΝΥΝ ΚΑΙ ΑΕΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ. ΑΜΗΝ.

(Δ.): Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ των εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ πατρὸς ἡμῶν ΠΑΪΣΙΟΥ.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ [ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΗΣ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ταύτης () Μοναχῆς μετὰ τῆς Συνοδείας αὐτῆς] τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ κώμῃ, ἢ χώρᾳ, ἢ νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν,

ἀνακαινιστῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας (Μονῆς) ταύτης. (ΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ ΖΩΝΤΩΝ ΣΤΗ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας (ἡ τῆς ἁγίας Μονῆς) ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων (ΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ).

ΕΤΙ ΔΕΟΜΕΘΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΗΜΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΙΣ ΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΝΟΥΝΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΗΣΑΝΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΓΙΑ ΜΟΝΗ ΤΑΥΤΗ.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

(Μυστικῶς) Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενὴ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν Σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους Σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς Σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν Σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. **ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Παράσχου Κύριε [καὶ μετὰ ἀπό κάθε αἴτηση].

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας *[Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς]*, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιланθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ί: +Εἰρήνη πᾶσι.

Χ.: Καὶ τῷ πνεύματί σου. **Δ.:** Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. **Χ.:** Σοί, Κύριε.

Ο Ἱερεύς χαμηλοφώνως λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην· Κύριε, ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφώρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου. Ἄγιε Ἁγίων, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴ τι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός, συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου. **Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ**

τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (Απόστιχα)

Δ.: Σοφία. **ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ**: Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε; νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Δ.: Ἀμήν.

Ὁ Προεστὼς· Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ, τῇ πόλει (ἢ μονῇ, ἢ κώμῃ, ἢ νήσῳ) καὶ χώρα ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ί.: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Χ. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ί.: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι. Δ.: Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'), εὐλόγησον.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΜΕΓΑΛΗ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (εἰ δὲ μή, ἀπλῶς·)

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν

ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,

δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,

προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων,

ἱκεσίαις (1) τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,

(2) τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων,

(3) τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων,

(4) τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν,

(5) τοῦ ἁγίου (τοῦ Ναοῦ),

(6) τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου (ἢ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ

ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΙ ΟΥΡΑΝΟΦΑΝΤΟΡΟΣ) `

(7) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης,
(8) τοῦ (ΤΩΝ) ἁγίου (-ΩΝ) (τῆς ἡμέρας), οὗ (ΩΝ) καὶ τὴν
μνήμην ἐπιτελοῦμεν,

(9) καὶ πάντων τῶν Ἀγίων

ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

**Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Δ.:** Ἀμήν.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ὁρθρου, [ὁ διάκονος,
τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας τῷ ἱερεῖ, λέγει: Καيرὸς τοῦ ποιῆσαι
τῷ Κυρίῳ· εὐλόγησον, Δέσποτα ἅγιε. Ὁ ἱερεὺς ἐπιθεὶς τὴν
δεξιὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, λέγει: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος: Ἀμήν. Εὗξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, Δέσποτα ἅγιε. Ὁ
ἱερεὺς: Κατευθῆναι Κύριος τὰ διαβήματά σου εἰς πᾶν ἔργον
ἀγαθόν. Ὁ διάκονος: Μνήσθητί μου, Δέσποτα ἅγιε. Ὁ
ἱερεὺς: Μνησθείη σου Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ,
πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ
διάκονος: Ἀμήν.] Ὁ ἱερεὺς (ΑΓΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ...)

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ
Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν
Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

προσκυνήσας τρεῖς λέγει ταπεινῇ τῇ φωνῇ:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις
εὐδοκία (τρεῖς. Εἶτα:). Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (δίς). ἐν τῷ Ναῳ
εστωτες τῆς δόξης Σου...

(Ο ΙΕΡΕΥΣ ΑΣΠΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ) Καὶ οὕτως ἄρχονται τῆς θείας Λειτουργίας.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ – Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

(καμπάνα)

Ὁ Ἱερεὺς (ἐκφώνως, ὑψῶν ἅμα τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ποιῶν τύπον σταυροῦ)·

- + Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ λαός· Ἀμήν. (στο πεντηκοστάριο Χριστὸς ἀνέστη...3)

- Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χορός, μεθ' ἐκάστην Δέησιν, τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

*Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ πατρὸς ἡμῶν **(δεῖνος)**, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΗΣ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ταύτης **(δεῖνος)** Μοναχῆς μετὰ τῆς Συνοδείας αὐτῆς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **(ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΩΝ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ).**

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ῥῆθους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῆς **πόλεως (κώμης) καὶ νήσου (ἁγίας Μονῆς)**, ταύτης, πάσης **(Μονῆς)** πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

*Τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ διακόνου ἐκφωνουμένων, ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει **μυστικῶς** τὴν εὐχὴν τοῦ α' Ἀντιφώνου·*

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ τὸ κράτος ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος· οὐ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιланθρωπία ἄφατος· αὐτός, Δέσποτα, κατὰ τὴν εὐσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκόν τοῦτον, καὶ ποίησον μεθ' ἡμῶν καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου καὶ τοὺς οἰκτιρμοὺς σου.

- (*Ἐκφώνως*) Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ

Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ λαός· Ἀμήν. Α΄ Ἀντίφωνον

- Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Τῆς ἀνωτέρω Συναπτῆς ὑπὸ τοῦ διακόνου ἐκφωνουμένης, ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὴν εὐχὴν τοῦ β΄ Ἀντιφώνου·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

-(Ἐκφώνως) Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν. Β΄ Ἀντίφωνον....

- Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...

Τῆς ἀνωτέρω Συναπτῆς ἐκφωνουμένης, ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὴν εὐχὴν τοῦ γ΄ Ἀντιφώνου·

Ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς, ὁ καὶ δυσὶ καὶ τρισί, συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελιάμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν

ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

- (Ἐκφώνως) Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαὸς Ἀμήν. Γ' Ἀντίφωνον.....

ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ. Ψαλλομένου τοῦ τρίτου ἀντιφώνου γίνεται ἡ μικρὰ Εἴσοδος τοῦ Εὐαγγελίου. Λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον, -3 προσκυνήματα καὶ ασπασμός, το παίρνει ὁ β' ἱερεὺς- προπορευομένων λαμπάδων ἢ καὶ ἑξαπτερύγων, ποιοῦσι τὴν μικρὰν εἴσοδον, καὶ στάντες ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ κλίνουν ἀμφότεροι τὰς κεφαλὰς· **Ὁ ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν εὐχὴν τῆς Εἰσόδου·**

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα καὶ στρατιὰς ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποιήσον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν, εἴσοδον ἁγίων ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς σφραγίζει τὰς ἁγίας θύρας λέγων·

Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου, Κύριε, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ λαὸς Ἀμήν. *ἀσπάζεται τὸ Εὐαγγέλιον ὁ ἱερεὺς.*

- **Σοφία· Ὁρθοί.**

Ὁ ἱερεὺς ἀποτίθησιν ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ὁ λαὸς ψάλλει τὸ εἰσοδικόν·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (ἢ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός), ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

ΟΙ ΕΙΣΟΔΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ

*Τελουμένου Μνημοσύνου, ψάλλεται ἐκ τοῦ Βήματος (ἢ **υπό του ψάλτου**), πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ τῶν Κεκοιμημένων Κοντάκιον·*

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τ... δούλ... σου καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρτ... συγχώρησον, οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τ... μεταστ... δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Κοντάκιον. Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ.

-Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ λαὸς· Κύριε ἐλέησον. Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς τὴν εὐχὴν τοῦ Τρισαγίου·

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβεῖμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος, ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου Θυσιαστηρίου καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν· Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν τρισάγιον ὕμνον καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἁγιάσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

- (ἐκφώνως) Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ

Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος λέγουσιν ἐναλλάξ τὸν Τρισάγιον ὕμνον, ποιοῦντες ὁμοῦ τρία προσκυνήματα μετὰ σταυρῶν ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης.

(θυμιατό)

Ὁ χορός· Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (3) Ὁ χορός· Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Ὁ χορός· Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Ὁ χορός· Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

-Δύναμις.

Ὁ α΄ χορός· Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν Δεσποτικῇ Ἑορτῇ καὶ τῇ πρώτῃ αὐτῆς ἐπομένη ἡμέρᾳ, ἀντὶ τοῦ Ἅγιος ὁ Θεός, ψάλλεται τό·

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Ἐν δὲ τῇ ὑψώσει τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τό·

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Ἀπέρχονται εἰς τὴν καθέδραν, ἢ τὴν Πρόθεσιν, τοῦ ἱερέως λέγοντος

(Δ. κέλευσον, Δέσποτα-εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἄνω καθέδραν)

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογημένος εἶ, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (ὅχι στὴν Διακαινήσιμο)

ΤΑ ΙΕΡΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Τρισαγίου ἐλθὼν ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, λέγει·

Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης ἐκφωνεῖ τὸν στίχον τοῦ Προκειμένου τοῦ ἀποστολικοῦ ἀναγνώσματος.

- **Σοφία.** (...καὶ τὴν ἐπιγραφὴν...)

-**Πρόσχωμεν.**

Καὶ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν οἰκείαν περικοπὴν ἐκ τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ὁποίου πληρωθέντος λέγει ὁ ἱερεὺς·

+ **Εἰρήνη σοι (τῷ ἀναγινώσκοντι).**

Ὁ λαός· Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Καὶ οἱ στίχοι τοῦ Ἀναγνώσματος.

Ἀναγινωσκομένου δὲ τοῦ Ἀποστόλου ἢ στὸ Ἀλληλουιάριο, **θυμιᾶ.**

Ὁ ἱερεὺς· + Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Θυμίαμά σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ὃ προσδεξάμενος εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος. Ἀμήν.

θυμιᾶ κύκλω τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, τὰς Δεσποτικὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν, ἐκ τῶν ὥραίων Πυλῶν καὶ ἀναγινώσκει **μυστικῶς** πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης ταύτην τὴν εὐχήν·

”Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλάνθρωπε, Δέσποτα, τὸ τῆς Σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν Σου κηρυγμάτων κατανόησιν. ”Ενθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων Σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν Σὴν καὶ φρονούμεντες καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ὁ ἱερεύς, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἀποστόλου, ἀπὸ τῆς πύλης τοῦ ἱεροῦ Βήματος ἐκφωνεῖ·

-Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

-Ἐκ τοῦ κατὰ (δεῖνα) ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ λαός· Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι. (λαμπάδα)

Καὶ ἀναγινώσκει τὴν τεταγμένην περικοπὴν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ δὲ λαὸς ψάλλει ἀργῶς· Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι. Ἀκολουθεῖ ἡ ἐρμηνεία τῆς ἀναγνωσθείσης Εὐαγγελικῆς ἡ Ἀποστολικῆς περικοπῆς.

.....

[Πότε λέμε "Εἰς πολλά ἔτη Δέσποτα" στὴν Θεία Λειτουργία;

ὅταν γίνεται μνεία τοῦ ονόματος τοῦ ἀρχιεπισκόπου, **ἀκόμη καὶ τὴν ὥρα που εὐλογεῖ, ψάλλεται τὸ "Κύριε ἐλέησον" χύμα** καὶ ποτέ τὸ "εἰς πολλά". Επίσης δὲν ψάλλεται στὸ "Κύριε ἐπίβλεψον". ἀντ' αὐτοῦ ψάλλεται τὸ "Κύριε ἐλέησον" καὶ τὴν τρίτη φορά τὸ "Ἀμήν". Δὲν ψάλλεται οὔτε καὶ στα δίπτυχα. Ψάλλεται λοιπὸν ἀπὸ τις δυο συνολικά φορές στὴ θ. λειτουργία πρῶτα **μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου** σύντομα. Τὸ δεύτερο εἶναι **μετὰ τὸ τέλος τοῦ χερουβικοῦ ὕμνου, ὅταν εὐλογεῖ με τὸ σταυρό.** Ποτέ ἄλλοτε.

ΕΝ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚῃ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τρισάγιον

Πρωτοψάλτης: Ἅγιος ὁ Θεός...

Λαμπαδάριος: Ἅγιος ὁ Θεός...

Ιερό Βῆμα: Ἅγιος ὁ Θεός...

Πρωτοψάλτης: Ἅγιος ὁ Θεός ...

Ιερό Βῆμα: Ἅγιος ὁ Θεός ...(σύνολο πέντε ..)

Λαμπαδάριος: Δόξα Πατρί...

Πρωτοψάλτης: Καὶ νυν...

Λαμπαδάριος: Ἅγιος Ἀθάνατος...

Ιερό Βῆμα: Ἅγιος ὁ Θεός. (ἀρχεῖται τὸ δύναμις τοῦ βήματος..)

Ἀρχιερεύς: Κύριε, Κύριε ἐπίβλεψον.....κτλ.

Πρωτοψάλτης: εἰς πολλά ἔτη Δέσποτα Ἡ **ΚΥΡΙΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ**

Ιερό Βῆμα: Ἅγιος Ἰσχυρός.

Ἀρχιερεύς: Κύριε, Κύριε...

Λαμπαδάριος: εις πολλά έτη...**Ή ΚΥΡΙΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ.**

Ιερό Βημα: Άγιος Αθάνατος.

Αρχιερεύς: Επίβλεπον...

Πρωτοψάλτης: εις πολλά έτη...**Ή ΚΥΡΙΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ.**

Ιερό Βημα : ελέησον ημας.

Διάκονος: ΔΥΝΑΜΙΣ...

Και οι χοροί ψάλλουν εναλλάξ το Δύναμις (κατά την παράδοση σε ηχο δεύτερο. στο Οικ. Πατριαρχείο μάλιστα συνηθιζόταν μόνο του βήματος και του Κρητός).

Ιερό Βημα: Κύριε, σωσον τους ευσεβείς (τρεις) ...σε ηχο τρίτο και **ανά μία** οι χοροί.

Ιερό Βημα: και επάκουσον.....(κλείνει).

Φήμη Αρχιερέως εκ τρίτου...(συνήθως προηγείται εμμελής απαγγελία υπό του διακόνου και επανάληψη από **Ιερό Βήμα, πρωτοψάλτη και Λαμπαδάριο.)***[Βαρθολομαίου του Παναγιωτάτου και Οικουμενικού Πατριάρχου, πολλά τα έτη./ Παϊσίου του Σεβασμιωτάτου και Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου της Αγιωτάτης Μητροπόλεως Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας, Υπερτίμου και Εξάρχου των Σποράδων νήσων, ημων δε πατρός και ποιμενάρχου, πολλά τα έτη]*

Κλείνει ο κύκλος με το Αποστολικό ανάγνωσμα.

Σημ: Μετά τη Ανάγνωση του Ευαγγελίου ψάλλονται το Δόξα σοι Κύριε Και εν συνεχεία το εις πολλά έτη....

“Όσοι είς Χριστόν/ έβαπτίσθητε, /Χριστόν ένεδύσασθε, /Άλληλούϊα.

Τόν Σταυρόν Σου / προσκυνούμεν Δέσποτα,/ καί τήν Άγίαν Σου Άνάστασιν /δοξάζομεν.]

.....

[(ΜΥΣΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΩΤΕΡΩ ΛΟΓΩ ΣΥΝΤΟΜΙΑΣ;) ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ (ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ,ΤΕΛΟΣ ΟΡΘΟΥ,Θ.ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΠΡΙΝ ΤΑ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΑ)

Εΐπωμεν πάντες έξ όλης τής ψυχής καί έξ όλης τής διανοίας ήμών εΐπωμεν. Ό χορός μεθ’ έκάστην αίτησιν τό· Κύριε, έλέησον (γ’).

Κύριε παντοκράτορ ό Θεός τών πατέρων ήμών, δεόμεθα Σου, επάκουσον καί έλέησον.

Έλέησον ήμάς ό Θεός κατά τό μέγα έλεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον καί έλέησον.

*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ των εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ πατρὸς ἡμῶν ΠΑΪΣΙΟΥ.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ [ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΗΣ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ταύτης () Μοναχῆς μετὰ τῆς Συνοδείας αὐτῆς] τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ κώμῃ, ἢ χώρᾳ, ἢ νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν, ἀνακαινιστῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας (Μονῆς) ταύτης.

(καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ...ΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ ΖΩΝΤΩΝ).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας (ἢ τῆς ἁγίας Μονῆς) ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων *(καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ...ΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ).*

ΕΤΙ ΔΕΟΜΕΘΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΗΜΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΙΣ ΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΝΟΥΝΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΗΣΑΝΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΓΙΑ ΜΟΝΗ ΤΑΥΤΗ.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ,

τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
[Χ. ΚΥΡΙΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ (ΑΠΑΞ)]

Τούτων δέ λεγομένων λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς ἐκτενοῦς ἱκεσίας.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενὴ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν Σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλήθος τοῦ ἐλέους Σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς Σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν Σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

ἐκφώνως

-Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν. (ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΝΤΑΙ ΤΑ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΑ ΑΠΟ ΠΑΣΧΑ ΜΕΧΡΙ ΑΝΑΛΗΨΙ).

Εὐξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ. Κύριε, ἐλέησον. Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον· ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ. Κύριε, ἐλέησον· Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Κύριε ἐλέησον. Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης. Κύριε ἐλέησον. Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Κύριε ἐλέησον. Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι. Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. Ὁ Διάκονος· Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε. Τούτων δέ λεγομένων λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων. .

-Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ διὰ σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ Σου Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους Σου τοὺς Κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας Σοι τὸν ἑαυτῶν αὐχένα, καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ

λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν,
καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἔνωσον αὐτοὺς τῇ ἁγία
Σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ
συγκαταρίθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ Σου ποίμνῃ.

ἐκφώνως

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ
μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. *(Ἐξαπλοῖ τὸ εἰλητόν)*

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν. *Διάκονος* Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ
Κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε.
Μή τις τῶν Κατηχουμένων. *(ΔΕΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ)*. Ὅσοι
πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. *Κύριε,
ἐλέησον. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς,
ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι. Κύριε, ἐλέησον. Σοφία.*

ΙΕΡΕΥΣ. Α΄ ΕΥΧΗΝ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

.....

ΧΡΥΣΟΣΤ. Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστήναι καὶ νῦν τῷ
ἀγίῳ Σου θυσιαστηρίῳ, καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς Σου
ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν δέησιν ἡμῶν· ποιήσον
ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν Σοι δεήσεις καὶ
ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ Σου·
καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν Σου ταύτην,
ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός Σου τοῦ ἁγίου,
ἀκαταγνώστως καὶ ἀπροσκόπτως ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί Σε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ
τόπῳ, ἵνα, εἰσακούων ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴῃς ἐν τῷ πλήθει
τῆς Σῆς ἀγαθότητος.

.....

Μ. ΒΑΣ. Σὺ Κύριε, κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τοῦτο τῆς σωτηρίας μυστήριον. Σὺ κατηξίωσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, γενέσθαι λειτουργοὺς τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Σὺ ἰκάνωσον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, ἵνα, ἀκατακρίτως στάντες ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης Σου, προσάγωμέν Σοι θυσίαν αἰνέσεως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι. Δός, Κύριε, καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, δεκτὴν γενέσθαι τὴν θυσίαν ἡμῶν, καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιόν Σου.

.....
ἐκφώνως

-Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ λαός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Κύριε, ἐλέησον.** Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι. **Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος·** Σοφία.]

(ΜΥΣΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ ΛΟΓΩ ΣΥΝΤΟΜΙΑΣ;)

.....
(Ἐξαπλοῖ τὸ εἰλητόν) Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὴν β' εὐχὴν τῶν πιστῶν

.....
ΧΡΥΣ. Πάλιν καὶ πολλάκις Σοὶ προσπίπτομεν καὶ Σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθάρισης ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου Σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ συνέσεως πνευματικῆς· δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου

καὶ ἀγάπης λατρεύειν Σοι, ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως
μετέχειν τῶν ἀγίων Σου Μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου
Σου βασιλείας ἀξιοθῆναι.

.....
*Μ. ΒΑΣ. Ὁ Θεός, ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς
τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν. ὁ στήσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ
ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, κατενώπιον τῆς
ἀγίας δόξης σου, λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ. Σὺ
ἐνίσχυσον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς
τὴν διακονίαν ταύτην. Καὶ δὸς ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ
στόματος ἡμῶν, εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου
σου Πνεύματος ἐπὶ τῶν μελλόντων προτίθεσθαι Δώρων.*

.....
*(ἐκφώνως) Ὅπως, ὑπὸ τοῦ κράτους Σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, Σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ λαός· Ἀμήν.*
(θυμιατό)

*(Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΣΟΔΟΣ) Καὶ ψάλλει τὸν Χερουβικὸν ὕμνον
ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους, εἰς τὸν κύριον ἦχον τῆς ἡμέρας·
Τούτου δὲ ἀδομένου, ὁ ἱερεὺς πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης
ἀναγινώσκει μυστικῶς τὴν εὐχήν·*

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς
ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς προσέρχεσθαι ἢ προσεγγίζειν ἢ
λειτουργεῖν Σοι, Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν Σοι
μέγα καὶ φοβερὸν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίοις Δυνάμεσιν.
Ἀλλ' ὅμως, διὰ τὴν ἄφατον καὶ ἀμέτρητόν Σου
φιланθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας
ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς
λειτουργικῆς ταύτης καὶ ἀναιμάκτου θυσίας τὴν ἱεουργίαν
παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἀπάντων. Σὺ γὰρ μόνος,
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν

ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφεῖμ Κύριος καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ μόνος Ἅγιος καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ, τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ ἰκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παραστήναι τῇ ἁγίᾳ σου ταύτῃ τραπέζῃ καὶ ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον καὶ ἄχραντόν σου Σῶμα καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἑαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου· ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων καὶ προσφερόμενος καὶ προσδεχόμενος καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Οἱ τὰ Χερουβεῖμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, ὥς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα (γ'). (τρὶς)

[Ἀντὶ Χερουβικοῦ τὸ παρὸν Τροπάριον Ἦχος πλ. β' ὁ ἀ' χορὸς] Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε, οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας... **Μ.Εἵσοδος...** (συνεχίζει πάλιν ὁ ἀ' χορὸς)... **ἀλλ'** ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι. Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, ψάλλομεν τὸ παρόν Τροπάριον ὁ α' χορός **Ἦχος πλ.α'** Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ μηδὲν γήϊνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω, ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, προσέρχεται σφαγιασθῆναι, καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς, προηγούνται δὲ τούτου, οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας,...**Μ.Εἵσοδος...**(καὶ συνεχίζει πάλιν **ὁ α' χορὸς**)...τὰ πολυόμματα Χερουβεὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφεὶμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα, καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον. **Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.**]

*Εἶτα, λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ **θυμιατήριον**, **θυμιᾶ** κύκλω τὴν ἁγίαν Τράπεζαν (ο Διάκονος ἵσταται ἐναντι τοῦ ἱερέως), τὸ ἱερατεῖον καὶ τὰς δεσποτικὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν, μικρὸν προελθὼν τῶν βημοθύρων· λέγει δὲ καθ' ἑαυτόν, εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακή, ἢ ὁσάκις ἂν ἄλλοτε λέγηται τὸ, **Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι**, καὶ τὸν **ν' (50) ψαλμόν**· **Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι... εἰ δὲ οὗ, λέγει τὸ **Δεῦτε προσκυνήσωμεν...** (τρὶς), καὶ εἶτα τὸν **ν' ψαλμόν**.***

Εἶτα οἱ ἱεουργοῦντες, προσκυνοῦντες τρὶς πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ ἀσπαζόμενοι τὸ ἅγιον ἀντιμήνσιον λέγουσι καθ' ἑαυτοὺς τὰ κατανυκτικὰ ταῦτα τροπάρια·

Ἥμαρτον εἰς σὲ Σωτήρ, ὡς ὁ ἄσωτος υἱός· δέξαι με, Πάτερ, μετανοοῦντα καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστὲ Σωτήρ τοῦ τελώνου τὴν φωνήν· Ἰλάσθητί μοι ὥσπερ ἐκείνω καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ πρὸς τὸν λαὸν ὑποκλινόμενος, ἀπὸ τῆς Ὠραίας Πύλης, λέγει·

-Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀγαπῶσιν ἡμᾶς, ὁ Θεός, συγχώρησον.

Καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν καὶ προσκυνῶν τρὶς τὰ τίμια Δῶρα, λέγει ἐκ τρίτου·

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.

Ὁ ἱερεὺς ἄρας τὸν Ἀέρα ἐπιτίθησι τοῖς ὤμοις

Ἐν εἰρήνῃ ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Καὶ δίδει τὸ ἅγιον Δισκάριον εἰς τὸν διάκονον. Αὐτὸς δὲ λαμβάνει τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγων·

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Ὅταν δὲ ὁ λαὸς εἶπῃ τὸ Ὡς τὸν Βασιλέα, τότε ἐξέρχονται ἐκ τῆς βορείας πύλης καὶ διέρχονται τὸ ἀριστερὸν κλίτος καὶ τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ποιοῦντες τὴν μεγάλην Εἴσοδον, ἐκφωνοῦντος μεγαλοφώνως·

(προπορεύονται λαμπάδα, θυμιατό)

-Πάντων ὑμῶν μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. [καὶ τοῦ δούλου σου" (δεῖνος) ὑπὲρ οὗ τό ἱερόν τοῦτο μνημόσυνον προσφέρομεν"].

Ὁ λαός· Ἀμήν. Καὶ συμπληροῖ τὸν χερουβικὸν ὕμνον· Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἀποθέτει τὸ ἅγιον Ποτήριον ἐπὶ τῆς αγίας Τραπέζης καὶ λαμβάνει τὸ ἅγιον Δισκάριον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διακόνου καὶ ἀποθέτει ὁμοίως ἐπὶ τῆς αγίας Τραπέζης πρὸς τὰ ἀριστερά τοῦ Ποτηρίου καὶ αἶρει ἀπὸ αὐτὰ τὰ καλύμματα τίθει αὐτὰ εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς αγίας Τραπέζης. Εἰτα λαβὼν τὸν Ἀέρα ἀπὸ τῶν ὤμων τοῦ Διακόνου, τὸ θυμια καὶ σκεπάζει δι' αὐτοῦ τὰ Ἅγια λέγων·

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄκραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Καὶ ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὰ Ἅγια, λέγων ἐκ τρίτου τὸ τέλος τοῦ ν' Ψαλμοῦ·

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις

θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. *Ἀποδοὺς δὲ τὸ θυμιατὸν*

-Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. *ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον.*

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. *ΧΟΡΟΣ: Παράσχου Κύριε [καί μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση].*

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [*Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς*], μετὰ πάντων

τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Τούτων δὲ ὑπὸ τοῦ Διακόνου λεγομένων, ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὴν ἐξῆς εὐχὴν τῆς Προθέσεως (ἢ Προσκομιδης) , μετὰ τὴν ἐν τῇ ἀγίᾳ Τραπέζῃ ἀπόθεσιν τῶν θείων Δώρων·

.....

ΧΡΥΣ. Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος Ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων Σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν, καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ Σου θυσιαστηρίῳ. Καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν Σοι δῶρά τε καὶ θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς εὐρεῖν χάριν ἐνώπιόν Σου, τοῦ γενέσθαι Σοι εὐπρόσδεκτον τὴν θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνῶσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός Σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν Σου.

.....

Μ. ΒΑΣ. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν, σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. ἢν προσδεξάμενος εἰς τὸ ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν

εύωδίας, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν ἡμῶν ταύτην , καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις, Μωσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερwsύνας, Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε. ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας.

.....
Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

- **Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.** Ὁ λαός· Ἀμήν.

ΑΣΠΑΣΜΟΣ

+ **Εἰρήνη πᾶσι.** Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

-**Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.**

Ὁ λαός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ὁ ἱερεὺς προσκυνήσας τρεῖς ἀσπάζεται τὰ Ἅγια οὕτως, ὡς εἰσιν ἐπικεκαλυμμένα, λέγων μυστικῶς·

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου *(τρῖς).*

-**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.**

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν

μονογενῇ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς, ἄρας τὸν Ἀέρα ἐπάνω τῶν τιμίων δώρων, κινεῖ αὐτὸν ἀνοικτόν, λέγων καθ' ἑαυτὸν τὸ Πιστεύω. (ΟΤΑΝ Ο ΧΟΡΟΣ ΛΕΕΙ: Σταυρωθέντα, Ἡ, «καὶ ἀνελθόντα» δίπλωμα ἀέρος.

Ποιήσας τύπον σταυρου δια του αέρος υπεράνω των Δώρων αἶρει αὐτόν, διπλώσας δε και ασπασάμενος αποθέτει μετὰ των άλλων καλυμμάτων.)

Η ΑΓΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

-Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν Ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν. Ὁ λαός· Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ ἱερεὺς, [ῥιπίζων τὰ Ἅγια διὰ τοῦ Ἀέρος (κινῶν πέρα δῶθε),] ἐκφωνεῖ·

+ Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. *Καὶ στραφεῖς πρὸς τὸν λαὸν εὐλογεῖ αὐτὸν. Ὁ λαός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.*

Ὁ ἱερεὺς, ὑψῶν ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας, ἐκφωνεῖ·

- Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας. Ὁ λαός· Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

- Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ. Ὁ λαός· Ἄξιον καὶ δίκαιον. Ὁ ἱερεὺς, ἀρχόμενος τῆς ἁγίας Ἀναφορᾶς, ἐπεύχεται μυστικῶς

.....
ΧΡΥΣ. Ἄξιον καὶ δίκαιον σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, αἰεὶ ὢν, ὡσαύτως ὢν, σὺ καὶ ὁ μονογενής σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες, καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν, καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες καὶ τὴν βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν. Ὑπὲρ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ τῷ μονογενεῖ σου Ὑιῷ καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ, ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν τῶν εἰς ἡμᾶς γεγεννημένων. Εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς Λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας καίτοι σοι παρεστήκασι χιλιάδες ἀρχαγγέλων καὶ μυριάδες ἀγγέλων, τὰ Χερουβείμ καὶ τὰ Σεραφεῖμ, ἑξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά.

.....
Μ. ΒΑΣ. Ὁ ὢν, Δέσποτα, Κύριε Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ προσκυνητέ, ἄξιον ὡς ἀληθῶς, καὶ δίκαιον καὶ πρέπον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἀγιωσύνης σου, σὲ αἰνεῖν, σὲ ὑμνεῖν, σὲ

εὐλογεῖν, σὲ προσκυνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ δοξάζειν τὸν
μόνον ὄντως ὄντα Θεόν, καὶ σοὶ προσφέρειν ἐν καρδίᾳ
συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως τὴν λογικὴν
ταύτην λατρείαν ἡμῶν, ὅτι σὺ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. Καὶ τίς ἱκανὸς λαλήσαι τὰς
δυναστείας σου; ἀκουστὰς ποιῆσαι πάσας τὰς αἰνέσεις
σου; ἢ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου ἐν παντὶ
καιρῷ; Δέσποτα τῶν ἀπάντων, Κύριε οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ
πάσης κτίσεως, ὀρωμένης τε καὶ οὐχ ὀρωμένης, ὁ
καθήμενος ἐπὶ θρόνου δόξης, καὶ ἐπιβλέπων ἀβύσσους,
ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε, ὁ
Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μεγάλου
Θεοῦ καὶ Σωτῆρος, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν. ὃς ἐστὶν εἰκὼν τῆς
σῆς ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσότυπος, ἐν ἑαυτῷ δεικνὺς σε
τὸν Πατέρα, Λόγος ζῶν, Θεὸς ἀληθινός, ἡ πρὸ αἰώνων
Σοφία, Ζωή, Ἁγιασμός, Δύναμις, τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν, παρ'
οὗ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐξεφάνη, τὸ τῆς ἀληθείας Πνεῦμα,
τὸ τῆς υἱοθεσίας χάρισμα, ὁ ἀρραβὼν τῆς μελλούσης
κληρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιὸς
δύναμις, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ. παρ' οὗ πᾶσα κτίσις λογικὴ
τε καὶ νοερά, δυναμουμένη, σοὶ λατρεύει, καὶ σοὶ τὴν
αἰδίων ἀναπέμπει δοξολογίαν, ὅτι τὰ σύμπαντα δούλα σά·
Σὲ γὰρ αἰνοῦσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, θρόνοι, Κυριότητες,
Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, καὶ τὰ πολυόμματα Χερουβείμ.
Σοὶ παρίστανται κύκλῳ τὰ Σεραφεείμ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί,
καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατακαλύπτουσι
τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ τοὺς πόδας, καὶ ταῖς
δυσὶ πετόμενα, κέκραγεν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον,
ἀκαταπαύστοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις.

.....
(*Ἐκφώνως*) **Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα,
κεκραγότα καὶ λέγοντα.**

(ἀστερίσκος, σημείο σταυροῦ, ἀποσπογγισμός - στὸ εἶλητό, ἀσπασμός (ΟΧΙ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΙΕΡΟΥΡΓΟΥΝΤΟΣ), τοποθέτησις στὰ καλύμματα).

-ΑΓΙΟΣ, ΑΓΙΟΣ...

Ὁ ἱερεὺς συνεχίζει ἐπευχόμενος μυστικῶς

.....

ΧΡΥΣ. Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλόανθρωπε, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος Σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα σου. Ὅς τὸν κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν Υἱόν σου τὸν μονογενῆ δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Ὅς ἐλθὼν καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ νυκτὶ ἧ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἀγίαις αὐτοῦ καὶ ἀχράντοις καὶ ἀμωμήτοις χερσί, εὐχαριστήσας καὶ εὐλογήσας, ἀγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπὼν

.....

Μ. ΒΑΣ. Μετὰ τούτων τῶν μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμεν καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ, ὡς ἀληθῶς, καὶ πανάγιος, καὶ οὐκ ἔστι μέτρον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἀγιωσύνης σου, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπήγασες ἡμῖν· πλάσας γὰρ τὸν ἄνθρωπον, κοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ εἰκόνι τῇ σῇ, ὁ Θεός, τιμήσας, τέθεικας αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἀθανασίαν ζωῆς, καὶ ἀπόλαυσιν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου, ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ. ἀλλὰ παρακούσαντα σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ κτίσαντος αὐτόν, καὶ τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄφρεως ὑπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ

παραπτώμασιν, ἔξωρίσας αὐτὸν ἐν τῇ δικαιοκρισίᾳ σου, ὁ Θεός, ἐκ τοῦ Παραδείσου εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ἀπέστρεψας εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, οἰκονομῶν αὐτῷ τὴν ἐκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν, τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου. οὐ γὰρ ἀπεστράφη τὸ πλάσμα σου εἰς τέλος, ὃ ἐποίησας, ἀγαθέ, οὐδὲ ἐπελάθου ἔργου χειρῶν σου, ἀλλ' ἐπεσκέψω πολυτρόπως, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου. Προφήτας ἐξαπέστειλας, ἐποίησας δυνάμεις διὰ τῶν Ἀγίων σου, τῶν καθ' ἐκάστην γενεὰν εὐαρεστησάντων σοι. ἐλάλησας ἡμῖν διὰ στόματος τῶν δούλων σου τῶν Προφητῶν, προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι σωτηρίαν. νόμον ἔδωκας εἰς βοήθειαν, Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ σου, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησας. ὅς, ὢν ἀπάγαυσμα τῆς δόξης σου, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεώς σου, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρί, ἀλλά, Θεὸς ὢν προαιώνιος, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. καὶ ἐκ Παρθένου ἁγίας σαρκωθείς, ἐκένωσεν ἑαυτόν, μορφὴν δούλου λαβὼν, σύμμορφος γενόμενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα ἡμᾶς συμμόρφους ποιήσῃ τῆς εἰκόνης τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, ἡνὸς δόκησεν ὁ μονογενὴς σου Υἱός, ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, γενόμενος ἐκ γυναικός, τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, γενόμενος ὑπὸ νόμον, κατακρίναι τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀποθνήσκοντες, ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, καὶ ἐμπολιτευσάμενος τῷ κόσμῳ τούτῳ, δοὺς προστάγματα σωτηρίας, ἀποστήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, προσήγαγε τῇ ἐπιγνώσει σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ

καὶ Πατρός, κτησάμενος ἡμᾶς ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον. καὶ καθάρισας ἐν ὕδατι, καὶ ἀγιάσας τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ, ἐν ᾧ κατειχόμεθα, πεπραμένοι ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ κατελθὼν διὰ τοῦ Σταυροῦ εἰς τόν, Ἄϊδην, ἵνα πληρώσῃ ἑαυτοῦ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς ὀδύνας τοῦ θανάτου. καὶ ἀναστὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ὁδοποιήσας πάσῃ σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς φθορᾶς τὸν ἀρχηγόν τῆς ζωῆς, ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ἡ αὐτὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι πρωτεύων· καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης σου ἐν ὑψηλοῖς, ὃς καὶ ἥξει, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ πάθους ταῦτα, ἃ προτεθείκαμεν ἐνώπιόν σου, κατὰ τὰς αὐτοῦ ἐντολάς. Μέλλων γὰρ ἐξιέναι ἐπὶ τὸν ἐκούσιον, καὶ ἀοίδιμον καὶ ζωοποιὸν αὐτοῦ θάνατον, τῇ νυκτί, ἥ παρεδίδου ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ καὶ ἀχράντων χειρῶν, καὶ ἀναδείξας σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρί, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἀγιάσας, κλάσας.

.....

ΟΙ ΙΔΡΥΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

(ἐκφώνως) ΧΡΥΣ. **Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ὁ λαός· Ἀμήν.**

.....

Μ. ΒΑΣ. Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε. τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ὁ λαός· Ἀμήν.

.....

Ὁ ἱερεὺς (μυστικῶς)· ΧΡΥΣ.

Ὁμοίως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνήσαι, λέγων
(ἐκφώνως) Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά
μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν
ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Ὁ λαός· Ἀμήν.

.....
Μ. ΒΑΣ. (μυστικῶς)· Ὁμοίως καὶ τὸ ποτήριον ἐκ τοῦ
γεννήματος τῆς ἀμπέλου λαβὼν, κεράσας, εὐχαριστήσας,
εὐλογήσας, ἀγιάσας. (ἐκφώνως) Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ
Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες.
Τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ
ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Ὁ
λαός· Ἀμήν.

.....
Ἡ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς ἐξακολουθεῖ ἐπευχόμενος
μυστικῶς

ΧΡΥΣ. Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς
καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγεννημένων, τοῦ Σταυροῦ, τοῦ
Τάφου, τῆς τριημέρου Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς
Ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν Καθέδρας, τῆς δευτέρας καὶ
ἐνδόξου πάλιν Παρουσίας.

.....
Μ. ΒΑΣ. Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὅσάκις
γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο
πίνητε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν, Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς
τῶν σωτηρίων αὐτοῦ Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
τῆς τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως, τῆς εἰς
οὐρανοὺς Ἀνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς δευτέρας αὐτοῦ
Παρουσίας.

.....
ΕΠΙΚΛΗΣΙΣ - ΚΑΘΑΓΙΑΣΜΟΣ

(ἐκφώνως) **Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν (-οντες)
κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.**

(διασταυροῖ τὰς χεῖρας...δισκάριον-ποτήριον...υψοὶ +
αποθέτει αὐτά) (καμπάνα;)

- Ο ΧΟΡΟΣ: ΣΕ ΥΜΝΟΥΜΕΝ...

(θυμίαμα, ζέον)

Ὁ ἱερεὺς (μυστικῶς κλίνας τὴν κεφαλὴν)·

.....

ΧΡΥΣ. Ἐτι προσφερόμέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ
ἀναίμακτον λατρείαν, καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθα
καὶ ἱκετεύομεν· κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα.

.....

Μ. ΒΑΣ. Διὰ τοῦτο, Δέσποτα, Πανάγιε καὶ ἡμεῖς οἱ
ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι δοῦλοί σου οἱ καταξιωθέντες
λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, οὐ διὰ τὰς
δικαιοσύνας ἡμῶν - οὐ γὰρ ἐποιήσαμεν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς
γῆς - ἀλλὰ διὰ τὰ ἐλέη σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, οὓς
ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς, θαρροῦντες προσεγγίζομεν τῷ
ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ. καὶ προθέντες τὰ ἀντίτυπα τοῦ
ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, σοῦ δεόμεθα,
καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Ἅγιε Ἁγίων, εὐδοκίᾳ τῆς σῆς
ἀγαθότητος, ἐλθεῖν τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα, καὶ εὐλογῆσαι αὐτά, καὶ
ἀγιάσαι, καὶ ἀναδεῖξαι.

.....

Ἐπειτα ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος προσκυνοῦσι τρεῖς ἔμπροσθεν
τῆς ἁγίας Τραπέζης, εὐχόμενοι καθ' ἑαυτοὺς καὶ λέγοντες·

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.

Ὁ ἱερεὺς (ἀνιστάμενος σφραγίζει τρεῖς τὸν ἅγιον Ἄρτον καὶ
λέγει μυστικῶς)·

.....

ΧΡΥΣ + Καὶ ποιήσον τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, τίμιον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου. (Δ. ΑΜΗΝ)

.....
Μ. ΒΑΣ + Τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον, αὐτὸ τὸ τίμιον Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. (Δ. ΑΜΗΝ)

.....
ΧΡΥΣ + Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ τούτῳ, τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου. (Δ. ΑΜΗΝ) Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ. (Ἀμήν· Ἀμήν· Ἀμήν).

.....
Μ. ΒΑΣ. + Τὸ δὲ ποτήριον τοῦτο, αὐτὸ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. (Ἀμήν). Τὸ ἐκχυθέν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας. (Ἀμήν· Ἀμήν· Ἀμήν).

.....
Ὁ ἱερεὺς ἐξακολουθεῖ μυστικῶς ἐπευχόμενος·

.....
ΧΡΥΣ. Ὡστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς Βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα. Ἐτι προσφέρον σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσμένων Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

.....
Μ. ΒΑΣ. Ἡμᾶς δὲ πάντας, τοὺς ἐκ τοῦ ἐνὸς Ἄρτου καὶ τοῦ Ποτηρίου μετέχοντας, ἐνῶσαι ἀλλήλοις, εἰς ἐνὸς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, καὶ μηδένα ἡμῶν εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα ποιῆσαι μετασχεῖν τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ

Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. ἀλλ' ἵνα εὕρωμεν ἔλεον καὶ χάριν
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
εὐαρεστησάντων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν,
Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν,
Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Διδασκάλων, καὶ παντὸς
πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

.....
(ἐκφώνως καὶ θυμιῶν) Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας,
ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

(ἀντίδωρα)

Σημείωσις· Εἰ δέ ἐστι Δεσποτικὴ ἢ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ
ἀπόδοσις αὐτῆς, ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' ὥδῆς τοῦ Κανόνος
τῆς ἑορτῆς.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΚΑΙ ΔΕΗΣΕΙΣ. Τούτου ψαλλομένου, ὁ ἱερεὺς
κλινόμενος ἐπέυχεται μυστικῶς

.....
ΧΡΥΣ . Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων
Ἀποστόλων· τοῦ Ἁγίου (δεῖνος) οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν
κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου (καὶ
μνημονεύει ὀνομαστὶ ὧν βούλεται) καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.
Ἔτι παρακαλοῦμέν σε· Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς
ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας, παντὸς τοῦ πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ καὶ μοναχικοῦ τάγματος.
Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ
τῆς οἰκουμένης· ὑπὲρ τῆς ἁγίας σου Καθολικῆς καὶ
Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας· ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγνείᾳ καὶ σεμνῇ

πολιτεία διαγόντων· ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς, Κύριε, εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς, ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. (+ μέγα το Ὄνομα της Αγίας Τριάδος, πάντοτε νυν και αεί και εις τους αιωνας των αιώνων, αμήν - ἢ «Μέγα το ὄνομα της Αγίας Τριάδος. Υπεραγία Θεοτόκε, βοήθει ἡμιν», ἢ «Μνήσθητι, Κύριε, των ἑπηρεγκάντων και δι' ους προσήγαγον'» *ευλογωντας το Αντίδωρον*)

.....
Μ. ΒΑΣ. Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, προφήτου προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ. τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας) οὐ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν προκεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου [ὧδε λέγονται τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων] καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἔτι σοῦ δεόμεθα· Μνήσθητι, Κύριε, τῆς Ἁγίας σου Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης, καὶ εἰρήνευσον αὐτήν, ἣν περιποιήσω τῷ τιμίῳ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος· Μνήσθητι, Κύριε, τῶν τὰ Δωρὰ σοι ταῦτα προσκομισάντων, καὶ ὑπὲρ ὧν, καὶ δι' ὧν, καὶ ἐφ' οἷς αὐτὰ προσεκόμισαν· Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων. Ἀμειψαι αὐτοὺς τοῖς πλουσίοις σου καὶ ἐπουρανίοις χαρίσμασι, χάρισαι αὐτοῖς ἀντὶ τῶν ἐπιγείων, τὰ ἐπουράνια, ἀντὶ τῶν προσκαίρων, τὰ αἰώνια, ἀντὶ τῶν φθαρτῶν, τὰ ἄφθαρτα. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς.

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν παρθενία, καὶ εὐλαβείᾳ καὶ ἀσκήσει, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, οὓς ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς. Χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν καὶ ἀναφαίρετον εἰρήνην. Λάλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοὺς ἀγαθοὺς, ἐν τῇ ἀγαθότητί σου διατήρησον. Τοὺς πονηροὺς, ἀγαθοὺς ποίησον ἐν τῇ χρηστότητί σου. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ περιστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου. Τὰ ταμεῖα αὐτῶν ἔμπλησον παντὸς ἀγαθοῦ, τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον, τὰ νήπια ἔκθρεψον, τὴν νεότητα παιδαγωγῆσον, τὸ γῆρας περικράτησον, τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησαι, τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε, τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε, καὶ σύναψον τῇ Ἀγίᾳ σου Καθολικῇ, καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Τοὺς ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐλευθέρωσον, τοῖς πλέουσι σύμπλευσον, τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον, κηρῶν πρόστηθι, ὀρφανῶν ὑπεράσπισον, αἰχμαλώτους ῥύσαι, νοσοῦντας ἴασαι. Τῶν ἐν βήμασι, καὶ μετάλλοις, καὶ ἐξορίαις, καὶ πικραῖς δουλείαις, καὶ πάσῃ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ καὶ περιστάσει ὄντων, μνημόνευσον, ὁ Θεός, καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς μεγάλης σου εὐσπλαχνίας, καὶ τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς καὶ τῶν μισούντων, καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου μνήσθητι, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπὶ πάντα ἔκχεον τὸ πλούσιόν σου ἔλεος, πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. Καὶ ὧν ἡμεῖς οὐκ ἐμνημονεύσαμεν, δι' ἄγνοιαν ἢ λήθην, ἢ πλῆθος ὀνομάτων, αὐτὸς μνημόνευσον, ὁ Θεός, ὁ εἰδὼς ἐκάστου τὴν ἡλικίαν,

καὶ τὴν προσηγορίαν, ὁ εἰδὼς ἕκαστον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Σὺ γὰρ εἶ, Κύριε, ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, ὁ τῶν χειμαζομένων σωτήρ, ὁ τῶν πλεόντων λιμὴν, ὁ τῶν νοσούντων ἰατρός. Αὐτὸς τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γενοῦ, ὁ εἰδὼς ἕκαστον, καὶ τὸ αἶτημα αὐτοῦ, οἶκον, καὶ τὴν χρεῖαν αὐτοῦ. Ῥῦσαι, Κύριε, τὴν πόλιν (ἢ τὴν Μονήν) καὶ χώραν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου. (+μέγα το Ὄνομα της Αγίας Τριάδος, πάντοτε νυν και αεί και εις τους αιωνας των αιώνων, αμήν - ευλογώντας το Αντίδωρον)

.....
(ἐκφώνως) Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (καὶ πατρός) ἡμῶν (δεῖνος), ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν. Ὁ λαός· Καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται μυστικῶς·

.....
ΧΡΥΣ. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς πόλεως (Μονῆς), ἐν ἣ παροικοῦμεν, καὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου ἐξαπόστειλον.

.....
Μ. ΒΑΣ. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομοῦντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν

σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος. συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ Τάγματος. καὶ μηδένα ἡμῶν κατασχύνῃς τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς. εὐκράτους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι, ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν. σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν βασιλείαν σου, υἱοὺς φωτὸς καὶ υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

.....

(ἐκφώνως) **Καὶ δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

+ Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων υμῶν.

Ὁ λαός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

-Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ λαός· Κύριε ἐλέησον

ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

“Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Ὁ λαός· Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Ὁ λαός· Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ λαός· Σοί, Κύριε.

Ἡ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ. Τούτων λεγομένων, ὁ ἱερεὺς ἐπέύχεται μυστικῶς

.....

ΧΡΥΣ. Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα φιλάνθρωπε, καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν· καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων σου καὶ φρικτῶν μυστηρίων ταύτης τῆς ἱερᾶς καὶ πνευματικῆς Τραπέζης, μετὰ καθαροῦ συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα.

.....

Μ. ΒΑΣ. Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῇ ψυχῇ καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

.....

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι Σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·

ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ...

- Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ λαός· Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. (κλείσιμο βημοθύρων) Ὁ λαός· Σοὶ Κύριε.

.....
ΧΡΥΣ. Εὐχαριστοῦμέν σοι, Βασιλεῦ ἀόρατε, ὃ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών. Αὐτός, Δέσποτα, οὐρανόθεν ἔπιδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἐαυτῶν κεφαλὰς· οὐ γὰρ ἔκλιναν σαρκὶ καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν, Δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλISON, κατὰ τὴν ἐκάστου ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλέουσι σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον· τοὺς νοσοῦντας ἴασαι, ὃ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

.....
Μ. ΒΑΣ. Δέσποτα Κύριε, ὃ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἐαυτῶν κεφαλὰς εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον, ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν.

(*ἐκφώνως*) **Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ λαός· Ἀμήν.**

ΥΨΩΣΙΣ & ΜΕΛΙΣΜΟΣ. Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς

Πρόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

προσκυνοῦσιν λέγοντες μυστικῶς

Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με (*τρὶς*).

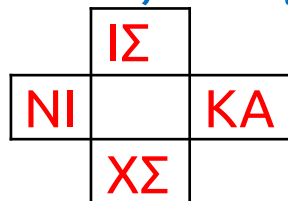
-Πρόσχωμεν. *Καὶ ὁ ἱερεὺς, ὑψῶν τὸν ἅγιον Ἄρτον, ἐκφωνεῖ·*
Τὰ Ἅγια τοῖς ἀγίοις.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ...

Ὁ ἱερεὺς, μελίζων αὐτὸν εἰς μερίδας τέσσαρας μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας, λέγει·

Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος· ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀγιάζων.

Καὶ τίθησιν αὐτὰς σταυροειδῶς ἐπὶ τῷ ἀγίῳ δισκαρίῳ οὕτως·

Καὶ λαβὼν τὴν ἄνω κειμένην μερίδα, τὴν ἔχουσιν τοὺς χαρακτῆρας ΙΣ, ποιεῖ σὺν αὐτῇ σταυρὸν ἐπάνω τοῦ ἀγίου Ποτηρίου, Καὶ ρίπτει τὴν μερίδα ἐντὸς τοῦ ἀγίου Ποτηρίου λέγων·

+Πλήρωμα Ποτηρίου πίστεως, Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν. Καὶ λαβὼν τὸ Ζέον, λέγει

Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν ἁγίων σου πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἐγχείει ἐκ τοῦ Ζέοντος τὸ ἀρκοῦν σταυροειδῶς ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ, λέγοντος

+Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος ἁγίου. Ἀμήν.

ΘΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ (κλίνας τὴν κεφαλὴν)

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ ἄχραντον Σῶμά σου καὶ τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου· ἐλέησόν με καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξίωσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν. Ἴδου βαδίζω πρὸς θεῖαν κοινωνίαν, Πλαστουργὲ μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ. Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον. Ἀλλ' οὖν κάθαρτον ἐκ πάσης με κηλίδος. Τοῦ δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὥς ὁ ληστὴς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Θεουργὸν αἷμα φρίξον, ἄνθρωπε, βλέπων· Ἀνθραξ γάρ ἐστὶ τοὺς ἀναξίους φλέγων· Θεοῦ τὸ σῶμα καὶ θεοὶ με καὶ τρέφει· Θεοὶ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως. Ἐθελξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἡλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ αὐτῷ τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν μεγαλύνω, Ἀγαθὲ, παρουσίας σου. Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; Ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν Νυμφῶνα, ὁ κιτῶν με ἐλέγχει ὅτι οὐκ ἐστὶ τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων. Καθάρισον, Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος. Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρίμά μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστὶ, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου. Τοῦ δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν...

Ἱερεὺς καὶ Διάκονος ἀνιστάμενοι ὑψοῦσι τὰς χεῖράς των ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἐπευχόμενοι μυστικῶς·

Εὐλογεῖτέ με θεῖοι Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Ἀρχαί, Κυριότητες καὶ Ἐξουσίαι, τὰ πολυόματα Χερουβείμ καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφεῖμ, τὸν ἀνάξιον (**δεῖνα**) ἱερέα (ἢ ἱερομόναχον).

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με (τρίς).

Καὶ πλησιάσας εἰς τὰ Ἅγια, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, λαμβάνει ἐν μέρος ἐκ τοῦ ἁγίου Ἄρτου (ΧΣ) καὶ λέγει·

Ἴδου προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Μεταδίδοταί μοι (**δεῖνι**) τῷ ἀναξίῳ πρεσβυτέρῳ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν

αἰώνιον. Καὶ μεταλαμβάνει τοῦ ἁγίου Σώματος.Εἶτα ὁ ἱερεὺς λαμβάνει τὸ ἅγιον Ποτήριον καὶ λέγει·

Ἔτι μεταδίδοταί μοι (δεῖνι) τῷ ἀναξίῳ πρεσβυτέρῳ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ πανακήρατον καὶ ζωηρὸν Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ μεταλαμβάνει τρίτον ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ἀσπασάμενος τὸ ἅγιον Ποτήριον καὶ ὑψῶν αὐτὸ λέγει· Τοῦτο ἤψατο τῶν χειλέων μου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας μου καὶ τὰς ἁμαρτίας μου περικαθαριεῖ.

Μετὰ δὲ τὸ μεταλαβεῖν συστέλλει τὰ Ἅγια, λέγων·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου Χριστέ προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σύ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ· διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ Ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ὡ θείας, ὦ φίλης, ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς· μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοὶ ἄγκυραν ἐλπίδος κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Ὡ Πάσχα τὸ μέγα καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Καὶ ἀποσπογγίζει καλῶς τὸ ἅγιον Δισκάριον ἔνδον τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, λέγων·

Ἀπόπλυνον, Κύριε, τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἐνθάδε μνημονευθέντων δούλων σου τῷ Αἱματί σου τῷ ἁγίῳ· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ ἀποσπογγίσει τὸν ἅγιον Δίσκον καλῶς τινάζει καὶ τὸ κάλυμμα ἔνδον τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, σκεπάζων αὐτὸ διὰ τοῦ καλύμματος. Πληρωθέντος τοῦ Κοινωνικοῦ, κρούει διὰ τοῦ συνεπτυγμένου Ἀστερίσκου τὸν ἅγιον Δίσκον σταυροειδῶς, καὶ τίθησι τὸν Ἀστέρα καὶ τὸ Κάλυμμα καὶ τὸν Ἀέρα ἐπὶ τοῦ ἁγίου Δίσκου.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

(θυμίαμα)

Μετὰ δὲ τὸ Ἀλληλούϊα τοῦ Κοινωνικοῦ

-Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

ΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΥ ΣΟΥ ΤΟΥ ΜΥΣΤΙΚΟΥ...

Ὁ ἱερεὺς μεταδίδους τοῖς πιστοῖς ἐπὶ ἐκάστω λέγει·

Ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (**δεῖνα**) μεταλαμβάνει τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Μετὰ τὸ κοινωνῆσαι ὁ ἱερεὺς·

+ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. ΕΙΔΟΜΕΝ ΤΟ ΦΩΣ...

Θυμιᾷ *τρὶς καὶ λέγει ἡρέμα· (Δ. : ὑψωσον, Δέσποτα)*

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα Σου (τρὶς). (ὄχι στην Διακαινήσιμο)

λαβὼν τὸν ἅγιον Δίσκον σὺν τοῖς λοιποῖς καὶ τὸ ἅγιον Ποτήριον ἐπικεκαλυμμένον, λέγει μυστικῶς πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης·

+Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, (ἐκφώνως δὲ στρεφόμενος πρὸς τὸν λαόν·) Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ΑΜΗΝ.

Ὁρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀκράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ. Ὁ λαός· *Κύριε ἐλέησον.* Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι. Ὁ λαός· *Κύριε ἐλέησον.* Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Ὁ λαός· *Σοί Κύριε.*

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὴν εὐχαριστήριον εὐχὴν· (δίπλωμα εἰλητοῦ)

.....

ΧΡΥΣ. Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα, φιλάνθρωπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου καὶ ἀθανάτων Μυστηρίων. Ὁρθότμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν, στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου τοὺς πάντας, φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα· εὐχαῖς καὶ ἱκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου. Ἀμήν.

.....

Μ. ΒΑΣ. Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, καὶ ἐπουρανίων σου Μυστηρίων, ἃ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ' εὐεργεσία, καὶ ἁγιασμῷ, καὶ ἰάσει τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Αὐτός, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, δὸς γενέσθαι ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς ἀπολογία ἐὺπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ σου.

.....

(μὲ τὸ Εὐαγγέλιο σημεῖο σταυροῦ ἐπὶ τοῦ ἀντιμηνσίου, ἀσπασμὸς καὶ τοποθέτησι Εὐαγγελίου ἐπὶ τοῦ ἀντιμηνσίου).

(Ἐκφώνως) Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ λαός· Ἀμήν.

Η ΟΠΙΣΘΑΜΒΩΝΟΣ ΕΥΧΗ

- Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Ὁ λαός· Ἐν ὀνόματι Κυρίου. **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.** Ὁ λαός· Κύριε ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς, ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ, ἀναγινώσκει τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν·

.....
ΧΡΥΣ. (+ Βασιλείου;) Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς Σε, Κύριε, καὶ ἀγιάζων τοὺς ἐπὶ Σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν Σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας Σου φύλαξον, ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου Σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ Σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ Σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ Σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις Σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ Σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον, ἐκ Σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων. Καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

.....
Μ. ΒΑΣ. Ὁ θυσίαν αἰνέσεως καὶ λατρείαν εὐάρεστον, τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν προσδεχόμενος παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὁ, Ἀμνὸς καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ μόσχος ὁ ἄμωμος, ὁ μὴ δεχόμενος ἁμαρτίας ζυγὸν καὶ τυθεὶς δι' ἡμᾶς ἐκῶν, ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, τοὺς δὲ ἐσθιόντας ἀγιάζων, ὁ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐκουσίου Πάθους σου, καὶ τῆς ζωοποιοῦ τριημέρου Ἐγέρσεώς σου, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀναδείξας τῶν ἀρρήτων καὶ ἐπουρανίων καὶ φρικτῶν σου Μυστηρίων, τοῦ ἁγίου σου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος. τήρησον ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, τοὺς διακόνους, τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν, τὸν στρατόν, καὶ τὸν περιστῶτα λαόν, ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ. Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ καιρῷ μελετᾶν τὴν σὴν δικαιοσύνην, ὅπως, πρὸς τὸ σὸν θέλημα ὁδηγηθέντες καὶ τὰ εὐάρεστά σοι

ποιήσαντες, ἄξιοι γενώμεθα καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, ὅταν ἐλεύσῃ κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀνάρρυσαι, τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, τοὺς ἐν κινδύνοις θαλάσσης κυβέρνησον, καὶ τὰς προαναπαυσαμένας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου ἀνάπαυσον, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς σῆς βοηθείας ἐπάκουσον. Ὅτι Σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

.....
ΑΜΗΝ. ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ... (ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ) Ὁ δὲ ἱερεὺς μεταβαίνων εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν λέγει τὴν εὐχὴν·
(Εὐχή του Σκευοφυλακίου)

.....
ΧΡΥΣ. Το πλήρωμα τοῦ νόμου καὶ τῶν Προφητῶν αὐτὸς ὑπάρχων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

.....
Μ. ΒΑΣ. Ἦνυσται καὶ τετέλεσται, ὅσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς οἰκονομίας μυστήριον· ἔσχομεν γὰρ τοῦ θανάτου σου τὴν μνήμην. εἶδομεν τῆς Ἀναστάσεώς σου τὸν τύπον, ἐνεπλήσθημεν τῆς ἀτελευτήτου σου ζωῆς, ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀκενώτου σου τρυφῆς, ἥς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι πάντας ἡμᾶς καταξιωθῆναι εὐδόκησον, χάριτι τοῦ ἀνάρχου σου Πατρός, καὶ τοῦ ἁγίου καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

.....

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

-Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ λαός· Κύριε ἐλέησον.

+ Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιланθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ λαός· Ἀμήν.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον (γ'). Δέσποτα ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀπόλυσιν· καὶ εἴ ἐστι Κυριακή, λέγει· -Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν *(εἰ δὲ μὴ, ἀπλῶς·)* Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· *(τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)*, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου *(ἡ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΙ ΟΥΡΑΝΟΦΑΝΤΟΡΟΣ)*· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου *(τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας)*, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΣΤΡΑΦΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς **(ΣΤΟ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟ «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ...»)**. Ὁ λαός· Ἀμήν. Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν

τὸν λαὸν λέγει· *Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ ΔΙΑΦΥΛΑΞΟΙ ΠΑΝΤΑΣ ΥΜΑΣ*
(ἢ + Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι
καὶ φιланθρωπία, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ λαός· Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς, Κύριε, φύλαττε
εἰς πολλὰ ἔτη.

Εἴτα διανέμει τὸ ἀντίδωρον λέγων·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐπὶ σέ. Εἰς δὲ τὸν
τελευταίως λαβόντα ἐπιλέγει· Τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ
φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
(σβήσιμο κεριῶν κλπ.)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ 1

Μέλλων ὁ ἱερεὺς τὴν θεῖαν ἐπιτελεῖν Μυσταγωγίαν, ὀφείλει προηγουμένως μὲν κατηλλαγμένος εἶναι μετὰ πάντων καὶ μὴ ἔχειν τι κατὰ τινος· καὶ καρδίαν δέ, ὅση δύναμις, ἀπὸ πονηρῶν τηρῆσαι λογισμῶν, ἐγκρατεῦσθαί τε μικρὸν ἀφ' ἑσπέρας καὶ ἐγρηγορηκῶς διάγειν μέχρι τοῦ τῆς Ἱερουργίας καιροῦ. Τοῦ δὲ καιροῦ ἐπιστάντος ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ποιήσαντες μετάνοιαν πρὸ τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου, ἔρχονται ἔμπροσθεν τῆς Ὑραίας Πύλης καὶ προσκυνοῦσι τρεῖς λέγοντες ἕκαστος καθ' ἑαυτόν· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με. Εἴτα λέγει ὁ διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα· Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ὁ διάκονος· Ἀμήν· Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε... Ὁ διάκονος· Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός (τρεῖς). Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον (τρεῖς). Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν... Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία... Ὁ διάκονος· Ἀμήν. Εἴτα λέγουσι τὰ τροπάρια ταῦτα μετὰ κατανύξεως. Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ διάκονος· Δόξα Πατρί... Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἰ θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. Ὁ ἱερεὺς· Καὶ νῦν... Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην, ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ μὴ ἀστοχήσωμεν· ρυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἰ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν. (Τοῦτου δὲ λεγομένου ἀνοίγεται ἡ Ὑραία Πύλη). Ὁ διάκονος· Κύριε ἐλέησον (ιβ'). Δόξα, Καὶ νῦν. Καὶ ποιοῦσι σταυροὺς καὶ μετανοίας τρεῖς. Εὐθὺς δὲ ἀσπαζόμενοι τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λέγουσι· Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡδύοκῃσας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ ἵνα ρύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρὰς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον. Καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου λέγοντες· Εὐσπλαχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζοντες τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτε ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος. Τὴν δὲ τοῦ Προδρόμου εἰκόνα λέγοντες· Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Εἴτα ἀσπαζόμενοι τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ λέγουσι τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ἔρχονται ἔμπροσθεν τῆς Ὑραίας Πύλης. Καὶ λέγει ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, / Κύριε ἐλέησον. Καὶ ὁ ἱερεὺς ὑποκλινόμενος ἀσκεπὴς λέγει τὴν εὐχήν· Κύριε, ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου καὶ ἐνίσχυσόν με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν σου· ἵνα ἀκατακρίτως παραστὰς τῷ φοβερῷ σου βήματι, τὴν ἀναίμακτον ἱερουργίαν ἐπιτελέσω. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ διάκονος· Ἀμήν. Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν. Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ διάκονος· Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον (γ'), Δέσποτα, ἅγιε, εὐλόγησον. Ὁ ἱερεὺς· (...) Χριστὸς

ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου, οὗ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐπιτελέσομεν, τοῦ ἁγίου... (τοῦ Ναοῦ), τοῦ ἁγίου... (τῆς ἡμέρας), οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὁ διάκονος: Ἀμήν. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, στραφέντες πρὸς δυσμᾶς καὶ ὑποκλίναντες ἀμφότεροι τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν λαόν, εἰσέρχονται εἰς τὸ θυσιαστήριον λέγοντες ἕκαστος: Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου. Καὶ προσκυνήσαντες τρίς πρὸς τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἀσπάζονται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Εἶτα λαμβάνει ἕκαστος τὰ ἱερὰ αὐτοῦ ἄμφια καὶ προσκυνεῖ τρίς κατὰ ἀνατολὰς λέγων τὸ Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

ΕΝΔΥΣΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ

Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ἀγαλλιᾶσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκε μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐκκέων τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς αὐτοῦ· ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ῥιν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Οἱ Ἀρχιερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιᾶσιν ἀγαλλιᾶσονται.

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυνατέ, τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου· καὶ ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασιλεύε, ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πρᾶότητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΩΜΩΝ ΧΡΙΣΤΕ ΤΗΝ ΠΛΑΝΗΘΕΙΣΑΝ ΑΡΑΣ ΦΥΣΙΝ, ΑΝΑΛΗΦΘΕΙΣ ΤΩ ΘΕΩ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙ ΠΡΟΣΗΓΑΓΕΣ.

ΟΣΤΙΣ ΘΕΛΕΙ ΟΠΙΣΩ ΜΟΥ ΕΛΘΕΙΝ, ΑΠΑΡΝΗΣΑΣΘΩ ΕΑΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΑΡΑΤΩ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΑΥΤΟΥ, ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΤΩ ΜΟΙ.

ΚΑΡΔΙΑΝ ΚΑΘΑΡΑΝ ΚΤΙΣΟΝ ΕΝ ΕΜΟΙ, Ο ΘΕΟΣ, ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑ ΕΥΘΕΣ ΕΓΚΑΙΝΙΣΟΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΓΚΑΤΟΙΣ ΜΟΥ.

ΕΘΗΚΑΣ ΕΠΙ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ ΑΥΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΕΚ ΛΙΘΩΝ ΤΙΜΙΩΝ * ΖΩΗΝ ΗΤΗΣΑΤΟ ΣΕ, ΚΑΙ ΕΔΩΚΑΣ ΑΥΤΩ ΜΑΚΡΟΤΗΤΑ ΗΜΕΡΩΝ ΕΙΣ ΑΙΩΝΑ ΑΙΩΝΟΣ.

ΡΑΒΔΟΝ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΕΞΑΠΟΣΤΕΛΕΙ ΣΟΙ ΚΥΡΙΟΣ ΕΚ ΣΙΩΝ, ΚΑΙ ΚΑΤΑΚΥΡΙΕΥΕ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΣΟΥ.

ΟΥΤΩ ΛΑΜΨΑΤΩ ΤΟ ΦΩΣ ΥΜΩΝ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, ΟΠΩΣ ΙΔΩΣΙΝ ΥΜΩΝ ΤΑ ΚΑΛΑ ΕΡΓΑ, ΚΑΙ ΔΟΞΑΣΩΣΙ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ ΤΟΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ.

Πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νίψομαι ἐν ἁθώοις τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου, ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι· ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. Ὁ ποὺς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλόγησά με, Κύριε.

ΕΝΔΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΟΛΕΑ

Ὅταν ὁ Ἀρχιερεὺς, μέλλει ἐνδύεσθαι εἰς τὸν Σολέα, ἀκολουθεῖται ἡ ἐξῆς Τάξις :

Ψαλλομένων τῶν Πασαπνοαρίων, ὁ Ἀρχιερεὺς, δὲν κατέρχεται ἀπὸ τοῦ Θρόνου μετὰ τὸ «Αἰνεῖτε...», προκειμένου νὰ λάβει «Καιρόν», καὶ φυσικὰ ὁ Δεξιὸς Χορὸς **δεν** ψάλλει τὴν Ἀρχαίαν Φήμην «Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα », ἀλλὰ συνεχίζονται οἱ Αἶνοι καὶ ἡ Ἀκολουθία κανονικῶς, μέχρι τοῦ τέλους τῆς Δοξολογίας.

Εἰς τὸ Ἀσματικόν, ὁ Δεξιὸς Χορὸς, ψάλλει τὸ « Ἅγιος ὁ Θεός ».

Ὁ Ἀριστερός, τὸ « Ἅγιος Ἰσχυρός ».

Ὁ Δεξιός, τὸ « Ἅγιος Ἀθάνατος »

Ὁ Ἀριστερός, τὴν κατάληξιν «Ελέησον ἡμᾶς».

Ὁ Δεξιός, τὴν Ἀρχαίαν Φήμην «Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα»

Ὁ Ἀρχιερεὺς, ὡς προελέχθη, εἰς τὴν συλλαβὴν « **Αρχι** », κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ λαμβάνει «Καιρόν », κατὰ τὴν Τάξιν τὴν προαγραφείσαν. Ὡς προελέχθη, ὁ Ἀριστερός Χορὸς, ψάλλει τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη». Τὴν κατάληξιν «Δέσποτα», ψάλλει ὁ Δεξιὸς Χορὸς, μετὰ τὸ πέραν τοῦ οἰκίου, ὁ Ἀριστερός, ἀρχεῖται ψάλλων τὸ

Αρχαίον Μάθημα: **«Ἄνωθεν οἱ Προφῆται σε προκατήγγειλαν, στάμνον, ράβδον, πλάκα, κιβωτόν, λυχνίαν, τράπεζαν, ὅρος αλατόμητον, χρυσούν θυμιατήριον καὶ σκηνήν, πύλην αδιόδευτον, παλάτιον καὶ κλίμακα καὶ θρόνον τοῦ βασιλέως».** Πολλοί, συνηθίζουν προβάλλοντας ἄλλην Διάταξιν, ἄγνωστον εἰς ἡμᾶς, νὰ λαμβάνουν «Καιρόν» κανονικῶς καὶ νὰ επανέρχονται εἰς τὸν Θρόνον, ἀφ' ὅπου μετὰ τὸ πέρας τῆς Δοξολογίας, κατέρχεται ἐκ νέου εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα, διὰ τὴν ἐνδυσιν, πρᾶγμα ἀκατανόητον.

Επανερχόμεθα ὁμῶς εἰς τὴν κανονικὴν Τάξιν, ὁπότε ὁ Ἀρχιερεὺς, ἀφοῦ λάβει «Καιρόν», ἵσταται εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν δύο Διακόνων, οἵτινες καὶ ἐκφωνοῦν κατ' ἀντιστοιχίαν με μέτωπον πρὸς τὸ Ἅγιον Βῆμα **«Ιερεῖς ἐξέλθετε»** ὁ Ἀρχιδιάκονος καὶ **«Εξέλθετε ἱερεῖς»** ὁ β'. Διάκονος, ἐπαναλαμβάνοντες πολλάκις τὰς Ἐκφωνήσεις αὐτάς, ἕως ὅτου ἐξέλθουν ἅπαντες οἱ ἱερεῖς. Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐστώτες ἱερεῖς, ἔχουν παραλάβει ἕκαστος ἐπὶ ἠυπερριπισμένων δίσκων, ἀνά ἓν τῶν Ἱερῶν ἀμφίων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐνδυθεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς προσκλήσεως ὑπὸ τῶν Διακόνων ἵνα ἐξέλθουν, ἄρχονται νὰ ἐξέρχονται κατὰ Τάξιν ἀπὸ τῆς Ωραίας Πύλης, ἥτις εἶναι ἀνοικτὴ καὶ παρατάσσονται ἐνθεν κακεῖθεν τοῦ Ἀρχιερέως.

Εὐθύς ὡς οἱ ἱερεῖς ἐξέρχονται, οἱ Διάκονοι παύουν νὰ ἐπαναλαμβάνουν τὴν πρόσκλησιν καὶ ὁ ἀρχιδιάκονος, λέγει εἰς τὴν βάσιν τοῦ ψαλλομένου Ὑμνου (τὸν Ζω), τὸ **«Εὐλόγησον Δέσποτα».**

Ὁ Ἀρχιερεὺς «Εὐλογητὸς ὁ Θεός...» καὶ ἀποβάλλει με ἀργὰς κινήσεις τὸ Ἐπανωκαλύμμαχον, τὸ Εγκόλπιον καὶ τὸ Εξώρασον.

Ταυτοχρόνως, δύο Διάκονοι, ἱστάμενοι ἐκατέρωθεν τῆς Ωραίας Πύλης, ὁ α' εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ὁ β' εἰς τὰ ἀριστερά, ἀπαγγέλλουν τοὺς στίχους, οἱ ὁποῖοι συνοδεύουν τὴν ἐνδυσιν ἐκάστου ἀμφίου.

Συγκεκριμένως, ὁ ἐκ δεξιῶν λέγει **«Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, Κύριε ἐλέησον»** (Τούτου λεγομένου, ὁ κρατῶν ἐπὶ δίσκου τὸ Στιχάριον Ἱερεὺς, προσάγει τοῦτο πρὸς τὸν Ἀρχιερέα, τοῦ δεξιὰ αὐτοῦ ἱσταμένου Ἀρχιδιάκονου, λαμβάνοντος τοῦτο καὶ υποβοηθούντος τὸν Ἀρχιερέα, νὰ τὸ ἐδυθεῖ. Ἐάν παρίσταται ἀνάγκη, τοιαύτην βοήθειαν, προσφέρει καὶ ὁ ἐξ ἀριστερῶν ἱστάμενος Διάκονος. Τούτ' αὐτό, ἐπαναλαμβάνεται με ὅλα τὰ ἄμφια, τὰ ὁποῖα με τὴν σειρὰν ἐνδύεται ὁ Ἀρχιερεὺς. Καλὸν εἶναι, οἱ ἀπαγγέλλοντες τοὺς στίχους ἀπὸ τῆς Ωραίας Πύλης Διάκονοι, νὰ ἔχουν τὸν τόνον τοῦ ἄνω Ζω, ὥστε νὰ συμπλέουν ἀρμονικῶς, με τὸ ἀδόμενον Μέλος, κανονίζουν δε, ὥστε ἡ ὑπ' αὐτῶν ἐκφώνησις τοῦ στίχου, νὰ ἐξικνεῖται χρονικῶς, μέχρι τῆς ἀμφιέσεως τοῦ συγκεκριμένου ἀμφίου. Τελευταίον, παραδίδεται εἰς τὸν Ἀρχιερέα, ἡ Ποιμαντορικὴ Ράβδος). Συνεχίζοντες οἱ Διάκονοι, λέγουν : Ὁ ἐξ ἀριστερῶν Διάκονος, τὴν Εὐχὴν **«Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου...»**, ὁ α', τελειοῦντος τὸν στίχον διὰ τοῦ **«Πάντοτε νῦν καὶ αἰεί...»**. Ὁ β'. **«Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, Κύριε ἐλέησον»**. Ὁ α' τὴν Εὐχὴν **«Εὐλογητὸς ὁ Θεός...»**. Ὁ β', **«Πάντοτε νῦν καὶ αἰεί...»**.

Ὁ α'. «Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, Κύριε ἐλέησον» καὶ συνεχίζουν ἀμφότεροι καὶ ἐναλλάξ, ἕως ὅτου ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐνδυθεῖ καὶ τὴν Μίτραν καὶ λάβει τὴν Ράβδον, συμπληρώνων τὴν Ἀρχιερατικὴν τοῦ Στολήν.

Ἐνθάδε, ὁ Ἀρχιδιάκονος λαμβάνει τὰ Δικηροτρίκηρα καὶ ἵσταται εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, ἐστραμμένος πρὸς τὸν Ἀρχιερέα καὶ ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως : **«Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς... πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...».**

Ὁ Ἀρχιερεὺς, λαμβάνει τὰ Δικηροτρίκηρα καὶ εὐλογεῖ, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη».

Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς, ἀφήνει τὴν ἥν κρατεῖ Ράβδον, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀριστερά ἱσταμένου Διακόνου καὶ λαμβάνων ἀνά χεῖρας τὰ Δικηροτρίκηρα, ἄρχεται εὐλογῶν τὸν λαόν, τοῦ Δεξιοῦ Χοροῦ, ψάλλοντος τὸ «Εἰς Πολλὰ ἔτη Δέσποτα».

Τούτου τελειωθέντος, ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς, ψάλλει τὸ «Σήμερον σωτηρία...» καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ Διάκονοι, λαβόντες «Καιρόν», ποιοῦσιν ὡς ἀναγράφεται ἐν τέλει τῆς ἐπομένης παραγράφου.

Ἐάν πρόκειται νὰ συλλειτουργήσουν καὶ ἕτεροι Ἀρχιερεῖς, οὗτοι, μετὰ τὸν «Καιρόν», ὃν ἔλαβον ταυτοχρόνως μετὰ τοῦ προεξάρχοντος, ἱστάμενοι πρὸ τῆς Ἀγίας Τραπέζης, με μέτωπον πρὸς τὸν λαόν, ἔχοντες ἤδη ἐνδυθεῖ ἐντὸς τοῦ Ἀγίου Βήματος, ἄρχονται ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς Ωραίας Πύλης, κατὰ τὴν ἀντίστροφον σειρὰν τῶν πρεσβειῶν, τῶν Διακόνων ἐπαναλαμβανόντων, τὸ «Ἀρχιερεῖς ἐξέλθετε» καὶ παρατάσσονται ἐν τῷ Σολέα, ἐνθεν κακεῖθεν τοῦ Προεξάρχοντος.

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν, τὸ «Οὕτω λαμψάτω», ἀπαγγέλλεται, μετὰ τὴν ἐξοδὸν τῶν Ἀρχιερέων.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ἐνδύσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τὸν Σολέα, λειτουργοῦν πάντοτε τέσσαρες Διάκονοι. Ὁ α' καὶ ὁ β', ἐνδύουν τὸν Πατριάρχην ἐνῶ οἱ ἕτεροι δύο, ἐναλλάσσονται τὰς Ἐκφωνήσεις.

Ἀκολουθῶς, ἄρχεται ἡ διαδικασία τῆς Ἀπολύσεως τοῦ Ὁρθρου, ὡς καταγράφεται ἀκολουθῶς.

ΕΞΟΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΝ

Ψαλλομένης τῆς Δοξολογίας, ἐξέρχονται πάντες εἰς τὸν Σολέα, κατὰ τὴν ἐξῆς Τάξιν: Ἀνοιγομένης τῆς Ωραίας Πύλης, πρῶτος ἐξέρχεται ὁ τελευταῖος κατὰ τὴν Τάξιν Ἱερεὺς καὶ μετ' αὐτόν, οἱ λοιποὶ ἱερεῖς, κατὰ τὴν ἀντίστροφον Τάξιν τῶν πρεσβειῶν καὶ οἱ Διάκονοι. Τελευταῖος δε ὁ Ἀρχιερεὺς, συνοδευόμενος ὑπὸ δύο Διακόνων, κρατούντων τὰ Δικηροτρίκηρα. Οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι, φέρουν καλυμμαύχιον, οἱ δε Ἀρχιμανδρίται Ἐπανωκαλύμμαχον. Οἱ ἐξελθόντες, παρατάσσονται ἐνθεν κακεῖθεν τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Θρόνου, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἀνέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς. Πρὸς τὰ δεξιὰ ὁ α' Ἱερεὺς καὶ ἀριστερά ὁ β', δεξιὰ ὁ γ', ἀριστερά ὁ δ' κ. ο. κ.

Εκεί ο Αρχιδιάκονος, πραεία τη φωνή, άρχεται της Εκτενούς, συνεχιζομένης της Δοξολογίας, ο δε Αρχιερεύς, λέγει την Εκφώνησιν « Ότι ελεήμων...». Ο β΄ Διάκονος, λέγει τα Πληρωτικά, ο Αρχιερεύς την Εκφώνησιν « Ότι Θεός ελέους...». Το « Ειρήνη πάσι » ο Αρχιερεύς. Ο Διάκονος « Τας κεφαλάς ημών...» και ο Αρχιερεύς την Ευχήν της κεφαλοκλισίας « Κύριε, Άγιε...» και την Εκφώνησιν. Ο Διάκονος « Σοφία » και ο Αρχιερεύς « Ο ών ευλογητός...». Ο α΄ των Ιερέων « Στερεώσαι Κύριος ο Θεός...» και ο Αρχιερεύς την Απόλυσιν.

Ενίοτε, η ανωτέρω καταληκτική Ακολουθία του Όρθρου, τελείται εντός του Ιερού Βήματος, μετά το πέρας αυτής και της Δοξολογίας βαινούσης ωσαύτως, προς το τέλος, εξέρχονται άπαντες του Ιερού Βήματος, κατά τα προειρημένα.

Εν τω μεταξύ, κατά την ώραν που ψάλλεται το Ασματοκόν της Δοξολογίας, οι βοηθοί (ή ο βοηθός) των Ψαλτών που είπαν το « Κέλευσον », προσέρχονται έμπροσθεν του Αρχιερατικού Θρόνου εις το κέντρον του Σολέα, ποιούν σχήμα τω Αρχιερεί και αναμένουν την Απόλυσιν παρά του Αρχιερέως. Μόλις αύτη περατωθεί, ή εάν έχει πραγματοποιηθεί ως προελέχθη εντός του Ιερού Βήματος, με το πέρας του Ασματοκού, ποιούν ταυτοχρόνως σχήμα, μετάνοιαν και προχωρούν πρό των βαθμίδων του Θρόνου. Εκεί ποιούν μετάνοιαν, ασπάζονται την δεξιάν του Αρχιερέως, με πρώτον τον απαγγείλλαντα το « Κέλευσον », ποιούν εκ νέου μετάνοιαν, σχήμα, οπισθοχωρούν εις την αρχικήν των θέσιν εις το κέντρον του Σολέα, ποιούν σχήμα, στρέφονται προς το Άγιον Βήμα, ποιούν σχήμα προς αυτό, έτερον μεταξύ των και επιστρέφουν εις τας οικείας θέσεις των, εις τα Ιερά Αναλόγια.

Εις την προηγούμενην παράγραφον, προεγράφη ότι ψαλλομένου του « Σήμερον σωτηρία », οι Ιερείς και οι Διάκονοι, λαμβάνουσι « Καιρόν » διά την Θεϊάν Λειτουργίαν. Τούτο γίνεται ως εξής : Ο Αρχιδιάκονος, λέγει : « Καιρός του ποιήσαι τω Κυρίω. Δέσποτα Άγιε, ευλόγησον ». Ο Αρχιερεύς : « Ευλογητός ο Θεός ημών...». Ο β΄ Διάκονος : « Εύξαι υπέρ ημών...». Ο Αρχιερεύς : « Κατευθύναί Κύριος ο Θεός...», Ο Αρχιδιάκονος : « Μνήσθητι ημών, Δέσποτα Άγιε ». Ο Αρχιερεύς : « Της Ιερωσύνης ημών...». Τούτου λεγομένου, προσέρχονται κατά σειράν και κατά την Τάξιν των πρεσβειών οι Ιερείς και ασπάζονται την δεξιάν του Αρχιερέως, αφαιρούντες το Καλυμμαύχιον και ποιούντες εκ νέου μετάνοιαν και σχήμα, του Αρχιερέως ευχομένου « Της Ιερωσύνης σου μνησθείη...».

Οι Ιερείς και οι Διάκονοι, ασπασάμενοι την χείρα του Αρχιερέως, επανακάμπτουν εις τας θέσεις των, παραμένοντες εκεί και δεν εισέρχονται εις το Άγιον Βήμα.

Περατωθείσης της ευλογίας ταύτης, ο α΄ Ιερεύς και ο Αρχιδιάκονος, ποιούν σχήμα και αναχωρούν, ο μόν Ιερεύς διά το Άγιον Βήμα, ο δε Αρχιδιάκονος, διά την οικείαν θέσιν του, πρό των βαθμίδων. Οι λοιποί Ιερείς και Διάκονοι, παραμένουν εις τας θέσεις των ακίνητοι. Ενταύθα, άρχεται η Θεία Λειτουργία.

<https://www.youtube.com/user/KERMENI>